

lov § 198. Om forsættlig Misbrug af Vaaben see § 53 Nr. 5.

Til § 162.

Denne Forbrydelse, som, medens Krigsmagten bestod af hvervede Følk, forekom meget hyppig og medførte strenge Straffe, er der nu ingen synderlig Anledning til at begaae, og den er heller ikke farlig, da man ikke vil betragte den ulovlige Contract som hindrende. Straffen behøver derfor heller ikke at være betydelig.

Til § 163.

Paa Grund af den store Bigtighed, som det har, at der i dette Forhold vises Upartifsheden, kan Straffen neppe været mindre end foreslaaet. I Almindelighed vil Forbrydelsen komme ind under den almindelige Straffelovs § 118.

Til § 164.

I dette Forhold er der Anledning til at vise større Strengbed imod Officerer end imod ringere Militaire.

Til § 165.

Er overensstemmende med Grundsaetningen i § 127.

Til §§ 166. og 167.

§ 166 er overensstemmende med Parolbef. af 17de Octbr. 1836 § 5. Den angaaer kun Eskilvagtten og et det øvrige Vagtmandskab, som ikke er paa Post. § 167 har derimod Hensyn til den hele Bedækningsafdeling, da denne i det Hele maa betragtes som en vedvarende Vagt for Godset. Det er denne Forskjel, der har medført, at Bestemmelserne ere givne i 2 §§.

Til § 168.

Sfr. Parolbef. af 17de Octbr. 1836 § 5.

Til § 169.

At bestjæle Dvarteerammerater betragter Parolbef. af 17de Octbr. 1836 § 5 som et Tyveri under skjærpende Omstændigheder, men det Samme synes at maatte gjælde, naar en Mili-

tair bestjæler de civile Personer, der ufrivillig have faaet ham i Dvarteer hos sig.

Med Hensyn til sens andet Stykke sfr. den almindelige Straffelov § 235.

Til §§ 170—172.

Disse Forseelser kunne vel selv under Fredstjenesten ikke betragtes som ganske ubetydelige, da Krigeren bør vænnes til den Nødtugtighed i Vagttjenesten, der under visse Forhold og især i Krigstid bliver af saa stor Bigtighed; men da dog nogle Vagter og Poster ere af liden Betydning, bør der være Udgang til at kunne vælge milde Straffe. Med § 172 sfr. §§ 75, 85 og 125 sidste Punktum.

Til § 173.

For de mindre væsentlige Vagtforseelser vil Straffen kunne indskrænktes til Fængsel i første Grad.

Til § 174.

Straffene svare i det Væsentlige til dem i § 98.

Til §§ 175 og 176.

For Drukkenstab bør vises større Strengbed imod Officerer end imod de ringere Krigsmænd. Derfor er Straffen i § 176 ikke saaledes begrændset for hine som for disse, og der henvises til § 180, hvorefter en Officeer kan for Driftældighed dømmes til Embeds Fortabelse. For Drukkenstab udenfor Tjenesten kan neppe i Almindelighed sættes Straf, med mindre den foranlediger Uorden eller Forargelse.

Til §§ 177—179.

For disse Disciplinarforseelser vil Straf i Almindelighed ikke blive paalagt ved Dom, hvilket ogsaa gjælder om §§ 173 og 176, men Straffebestemmelserne høre dog til Straffeloven.

Til § 180.

For et slet Forhold, hvorved en Officeer nedbryder sin Agtelse, maa han kunne dømmes fra Embede.